

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004674 18 Кж 2
Бања Лука, 17.5.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.П., Д.Н. и Д.Т., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске, а у односу на Б.Ч., Д.П. и Д.Т. и кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама њихових бранилаца изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 5 од 03.5.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.5.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Дјелимично се уважавају жалбе бранилаца оптужених Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.П., Д.Н. и Д.Т. и преиначава рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 5 од 03.5.2018. године тако што се против оптужених притвор продужава по основу члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске.

У преосталом дијелу првостепено рјешење остаје неизмијењено.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 5 од 03.5.2018. године против оптужених Ј.Ч., Б.Ч., М.Ј., Д.П., Д.Н. и Д.Т., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а у односу на Б.Ч., Д.П. и Д.Т. и кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. КЗ РС, након потврђивања оптужнице, продужен је притвор из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке б) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено су изјавили жалбе браниоци оптужених.

Бранилац оптужених Ј.Ч., Б.Ч. и Д.Т., адвокат Р.К. из Т., рјешење побија због битне повреде одредаба о кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се притвор укине и одреде алтернативне мјере.

Бранилац оптуженог М.Ј., адвокат Д.С.С. из Д., рјешење побија због повреде одредаба кривичног поступка, повреде одредаба члана 5. ЕКЈП и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи и притвор укине.

Бранилац оптуженог Д.П., адвокат С.М. из Д., рјешење побија због повреде одредаба Закона о кривичном поступку, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи и притвор укине.

Бранилац оптуженог Д.Н., адвокат М.С.М. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи и притвор укине или да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Основана сумња да су оптужени починили кривична дјела која им се стављају на терет утврђена је потврђивањем оптужнице, засноване на доказима које суд додатно цијени и веома широко излаже и анализира. Зато се приговори жалби бранилаца у том дијелу показују потпуно неосновани.

Што се тиче притворског разлога из члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене и да је правилно закључено како и даље постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело. Ту бојазан првостепени суд правилно изводи из утврђених чињеница о релативно дужем времену у коме су кривична дјела почињена, сталном контакту и међусобној комуникацији оптужених и купаца, разноликим опојним супстанцама које су продавали (укључујући веома тешке дроге), као и упорност у извршењу гдје их од даљњег понављања радњи нису спријечиле ни активности полиције у претресима и одузимању супстанци за које су они знали. Код оваквог стања ствари околност колики и какви су им приходи и имовно стање, којим се рјешење бави а жалбе то подвргавају критици, нема утицај на постојање овог притворског разлога. Разлоге које првостепени суд о томе даје прихвата и овај суд упућујући на њих и жалиоце.

Све ове одлучне чињенице које се односе на постојање основане сумње и овог притворског основа првостепени суд је правилно и потпуно утврдио, о томе дао потпуне и јасне разлоге, тако да у поступку доношења рјешења није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, као што се то жалбама сугерише.

С друге стране основано се жалбама приговара да не постоје услови за продужење притвора по основу тачке б) цитираног закона. С обзиром да су у истрази оптужени испитани, а свједоци који се предлажу у оптужници и на којима се она заснива саслушани, то су ови докази обезбијеђени и тиме је отклоњена колузациона опасност, тако да не постоји ни овај притворски разлог.

С обзиром на наведено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбе бранилаца оптужених дјелимично уважити и одлучити као у изреци.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић